

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmintlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyilt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centimeter után 3 kr. számmittatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

3487.
1876.

A Zemplénmegyei kir. adófelügyelőtől.

Körrendelet

valamennyi községi előljárásságnak.

Miután pénzügyminiszter ur Ó nagyméltósága által az adókezelésről szóló folyó 1876-ik évi XV-ik törvény cikknek III-ik része 52. és 62. §-ában foglalt, s az adó és egyéb kincstári követelések behajtására vonatkozó határozatok, a folyó hó 11-én 51450. szám alatt kibocsájtott rendelettel folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve hatályba lettek léptetve, az adóbehajtásra vonatkozó eddigi eljárás folyó hó 31-én beszüntetett; és a helyett folyó évi novemberhó 1-ső napján, az idézett törvény cikk hivatolt §-ában foglalt határozványok lépnek életbe.

Ennek folytán rendelem a következőket:

1-ör: Folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve, minden nagy és kis községben azon adózókra nézve, a kik adójukat a községnél fizetik úgy az adó tartozásoknak mint a közvetett adóknak, illetékeknek és az egyenes adók módjára beszedendő kincstári követelések és egyéb tartozásoknak végrehajtás útján való behajtását, úgy nagy, mint kis községben, a községi előljárásságnak tartozik teljesíteni. — Azon adózók ellen pedig, a kik adójukat közvetlen a kir. adóhivatalba fizetik, a végrehajtást a megyei szolgabíró illetőleg helyettese vagy segédje teljesíteni.

2-ör: Szigoru kötelessége leendő enél fogva minden községi előljárásságnak, hogy ezen rendeletem vételével, az adókötelezettek, a helyi szokás szerint divó közhirdetmény útján, a törvény rendeleteinek szigorára való utalással szölessen fel arra, hogy adó és másnemű kincstári tartozásaikat azonnal fizessék be. Ezenkívül a községi előljárásságokat figyelmeztetem, hogy hivatalos állásából eredő befolyásokkal buzdítva és intve oda hassanak, hogy az adózók minél nagyobb mérvben önként feleljenek meg adófizetési kötelezetteknek.

3-ör: Szigoru kötelességébe teszem a községi előljárásságoknak, hogy mindazon adózók ellen, a kik a múlt évekről hátralékban maradt, valamint, e folyó év három első negyedére esedékesé váltott adó tartozásukat, önként le nem fizetik és a kik ellen a kir. adóvégrehajtók a behajtás második fokozatát, vagyis a zálogolást nem fogatosították, folyó évi novemberhavában; a IV-ik év negyedbeli adó tartozásra nézve pedig, folyó év december hava elején a zálogolási eljárást az 1876-ik évi XV-ik t. cz. 53-ik §-ához képest minden tétova nélkül alkalmazzák, és az árverést mindazon adóhátralékosok ingóságaira nézve, a kik a zálogolás dacára sem rótták le tartozásaikat, a törvényes 15 napi határ idő letelte után azonnal; legkésőbb pedig 30 nap alatt mulasztás nélkül tartásuk meg.

4-er: Minden községi jegyzőnek mulasztáhatatlan kötelességébe teszem, hogy az 1876-ik évi XV-ik törvény cikkét azonnal megszeresse és különösen annak III-ik részét, mely az adó behajtást tárgyalja, mulasztáhatatlanul és gyorsan be tanulja, s annak tartalmával a

községi előljárásság tagjait is megösmertesse. — Különbén e tekintetben még folyó évi novemberhó folyama alatt minden községi jegyzőt szigoruan megfogok vizsgálni, s a kit készületlennek találndok, a következményeket tulajdonítsa magának.

5-ör: Nagyközségben, a községi adószedők kötelezettek a községi hivatalos helyiségben naponként jelen lenni és az egyes adózó felek által teljesítendő adó és bármelynemű kincstári fizetéseket feltétlenül azonnal elfogadni bevételezni és nyugtázni.

Kis községben pedig a körjegyző adószedés végett, a kerületéhez tartozó községben minden hónapban tartozik egyszer mulasztáhatatlanul megjelenni és a törvény 52-ik §-a értelmében az adóbeszedés és behajtásánál közre működni. A nevezett célból a községbe leendő megjelenését, a községi lakosság között, a községi bíró útján jó előre kihirdettetni tartozik.

6-ör: Folyó évi novemberhótól kezdve köteles lesz, minden községi- és körjegyző az adóbehajtás és beszedés menetéről, a megyei szolgabírónak minden hó utolsó napján jelentést tenni. Ezen jelentésében, a uetalan előforduló hiányokat és akadályokat a valóságnak megfelelőleg köteles előtüntetni.

Együttal minden ilyen jelentéséhez községenként elkülönített kimutatást köteles csatolni az azon hóban b. felszedett adó összegekről, és hátralékban maradt tartozásokról.

7-er: Folyó évi novemberhó elejétől kezdve, köteles lesz, minden községi- és körjegyző egy külön ígató könyvet nyitni és abba külön bevezetni azon rendeletimet, a melyeket hátralék kimutatások kíséretében, az illető, vagy más kir. adó hivatalok által, illeték vagy egyébféle tartozások, vagy más községek által, adó tartozások fejében kimutatott összegek behajtása iránt adandok ki. Ezen ígató-könyvbe az illető hátralékosok neve, a követelt összeg mennyisége és minősége, a hátraléki kimutatást kiállító kir. adó hivatal A., vagy B. jegyzék száma, vagy ha adó tartozás forog kérdésben, a hátraléki kimutatást kiállító idegen község adó főkönyvének tétel száma pontosan följegyeztessek. A tett intézkedés megtörtéttével pedig, ezen ígatókönyv elintézési rovata pontosan kitöltéssek illetőleg a kivezetés szabályszerűleg eszközöltessék.

Ha legközelebbi körutam alkalmával ezen ígatókönyvet, egyik, vagy másik jegyzőnél megnyitva és rendesen vezetve nem találom; az illető bizton számíthat, a legszigorubb feyelemi eljárás következményeire.

8-ör; Folyó októberhó 31-ik napjáig a kir. adó végrehajtók által felszámított és felszámítandó, úgy szintén az általok még teljesítendő árverelések alkalmával felmerülő, — az illető kir. adóhivatalok által községenként előírt és előirandó adó végrehajtási költségek az eddigi szabályok szerint lesznek a községi előljárásságok által beszedendő és az adószedési napijegyzék arra nyitott rovatában bevezetendők, és befizetési jegy mellett adó végrehajtási költség hátralék, czim alatt befizetendő; tási költség hátralék, czim alatt befizetendő; mind addig mig az előírt végrehajtási költ-

ség hátralékok egészben le nem törlesztetnek.

A folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve, a községi előljárásság által fogatosított adó végrehajtásoknál felmerülő végrehajtási költségek, az eddigi végrehajtási költségekkel össze nem zavarva és azoktól teljesen elkülönítve lesznek beszedendő és elköltyvelendő az 1876-ik évi XV-ik t. cz. 57-ik §-a értelmében, a községi pénztár javára.

Elvárom és megkövetelem a községi előljárásságtól különösen községi- és körjegyzőktől, hogy ezen általam előadott és megrendelt pontozatokat, a legnagyobb pontossággal, szigorúsággal, gyorsan és lelkiismeretesen teljesítendik. — Egy némely, e tekintetben már előttem ismeretes jegyzőnek különösen figyelmébe ajánlom, hogy a munka halmaz miatt, iv számra menő panaszos jelentésekkel hagyjon fel; mert tapasztalatom szerint, épen az ilyen panaszkodó egyének a leghanyagabbak. — A községi- és körjegyzőknél ismételve bebizonyult hanyagságot és mulasztást, türni semmi esetre sem fogok, s azoknak megtorlására éppen úgy gondom leendő, mint a kötelességeiket pontosan teljesítő egyének megjutalmazására.

S.-a.-Ujhely, október 30. 1876.

BECSKE BÁLINT,
királyi adó felügyelő.

Elvek a kommunizmus s szocializmus köréből.

(Vége.)

A Fourieri társadalom elvei szerint a mostani városoknak, falvaknak el kellene tűnni a földszinéről s helyökbe ugynevezett phalanxoknak lépniök. Mindenik phalanx 1200—1800 emberből álljon, melyek a földmivelés s egyéb kereseti ágak gyakorlására egyesüljenek. Mindenik tag azt a munka ágat választhatja, mely neki legjobban tetszik. Minden phalanx csak egy óráig dolgozik ugyanazon tárgybán, ezáltal nemcsak a kedv tartatik meg, de a gyárak borzasztó következményei is elháríthatnak. Itt az ember megszűnik önző lenni, meg akkor, midőn meggyőződik afelől, hogy midőn az egésznek dolgozik, magáról is gondoskodik.

St. Simon és Owen minden magános sajátságát megakarnak szüntetni, mert ez torrása minden nyomornak, inségnek, magva az erkölcs telenségnek. Ekkor nem fog születni gazdag, szegény, a javak közösek levén, minden ember egyenlő lesz vagyoniilag.

Megakarják szüntetni az örökösödési jogot, s az emberi társaságot egy munkás egyesületté akarják alakítani, melyben semmi sem lehet az egyesé, hanem igen is az összeségé. Az egyenlőséget szószerinti értelemben veszik, mert csak így válik előtők lehetőségessé az, hogy az egyesek a közös jóllét által az összeséghez fűzessenek. Ez elmélet szerint minden birtok s tulajdon a közönségben alapszik. E közzgazdasági átalakulás a fennálló társadalmi rend megváltoztatásával lehetséges.

Louis Blanc zászlójára az egyenlőség s testvériség elvét tűzé ki, s létesítésére különféle elméleteket ajánl. Ő a tulajdonjog eszméjét nem veti félre, azt szükségesnek tartja, de óhajtja az oldalagos vérség örökösödésének megszüntetését,

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszbuték s körzettel ellátott hirdetésekért termérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számitatik.

Hirdetések a „Zemplén“ nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

3487.
1876.

A Zemplénmegyei kir. adófelügyelőtől.

Körrendelet

valamnyi községi előljárásiagnak.

Miután pénzügyminiszter ur Ő nagyméltósága által az adókezelésről szóló folyó 1876-ik évi XV-ik törvény cikknek III-ik része 52. és 62. §-ában foglalt, s az adó és egyéb kincstári követelések behajtására vonatkozó határozatok, a folyó hó 11-én 51450. szám alatt kibocsájtott rendelettel folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve hatályba lettek léptetve, az adóbehajtásra vonatkozó eddigi eljárás folyó hó 31-én beszünttetetik; és a helyett folyó évi novemberhó 1-ső napján, az idézett törvény cikk hivatolt §-ában foglalt határozványok lépnek életbe.

Ennek folytán rendelem a következőket:

1-ör: Folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve, minden nagy és kis községben azon adózókra nézve, a kik adójukat a községnél fizetik úgy az adó tartozásoknak mint a közvetett adóknak, illetveknek és az egyenes adók módjára beszédendő kincstári követelések és egyéb tartozásoknak végrehajtás utján való behajtását, úgy nagy, mint kis községekben, a községi előljárásiagnak tartozik teljesíteni. — Azon adózők ellen pedig, a kik adójukat közvetlen a kir. adóhivatalba fizetik, a végrehajtást a megyei szolgabíró illetőleg helyettese vagy segédje teljesíti.

2-ör: Szigoru kötelessége leendő ennél fogva minden községi előljárásiagnak, hogy ezen rendelettel vételével, az adókötelezettséget, a helyi szokás szerint divó közhirdetmény utján, a törvény rendeleteinek szigorúra való utalással szözlítsa fel arra, hogy adó és másnemű kincstári tartozásaikat azonnal fizessék be. Ezenkívül a községi előljárásiagnak figyelmeztetem, hogy hivatalos állásából eredő befolyásokkal buzdítva és intve oda hassanak, hogy az adózők minél nagyobb mérvben önként feleljenek meg adófizetési kötelezettségüknek.

3-ör: Szigoru kötelességébe teszem a községi előljárásiagnak, hogy mindazon adózők ellen, a kik a múlt évekről hátrálékban maradt, valamint, e folyó év három első negyedére esedékessé váltott adó tartozásukat, önként le nem fizetik és a kik ellen a kir. adóvégrehajtók a behajtás második fokozatát, vagyis a zálogolást nem fogatosították, folyó évi novemberhó 1-én; a IV-ik év negyedbeli adó tartozásra nézve pedig, folyó év december hava elején a zálogolási eljárást az 1876-ik évi XV-ik t. cz. 53-ik §-ához képest minden tétova nélkül alkalmazzák, és az árverést mindazon adóhátrálékosok ingóságaira nézve, a kik a zálogolás daczára sem rótták le tartozásaikat, a törvényes 15 napi határ idő letele után azonnal; legkésőbb pedig 30 nap alatt mulasztás nélkül tartás meg.

4-er: Minden községi jegyzőnek mulasztáhatatlan kötelességébe teszem, hogy az 1876-ik évi XV-ik törvény cikket azonnal megszeresse és különösen annak III-ik részét, mely az adó behajtást tárgyalja, mulasztáhatatlanul és gyorsan be tanulja, s annak tartalmával a

községi előljárásiagnak tagjait is megösmertesse. — Különbén e tekintetben még folyó évi novemberhó 1-én folyama alatt minden községi jegyzőt szigoruan megfogok vizsgálni, s a kit készületlennek találándok, a következményeket tulajdonítsa magának.

5-ör: Nagyközségekben, a községi adószedők kötelezettenek a községi hivatalos helyiségben naponként jelen lenni és az egyes adóző felek által teljesítendő adó és bármelynemű kincstári fizetéseket feltétlenül azonnal elfogadni bevételezni és nyugtázni.

Kis községekben pedig a körjegyző adószedés végett, a kerületéhez tartozó községekben minden hónapban tartozik egyszer mulasztáhatatlanul megjelenni és a törvény 52-ik §-a értelmében az adóbeszedés és behajtásánál közre működni. A nevezett célból a községbe leendő megjelenését, a községi lakosság között, a községi bíró utján jó előre kihirdettetni tartozik.

6-ör: Folyó évi novemberhó 1-én kezdve köteles lesz, minden községi- és körjegyző az adóbehajtás és beszédés menetéről, a megyei szolgabírónak minden hó utolsó napján jelentést tenni.

Ezen jelentésében, a uetalan előforduló hiányokat és akadályokat a valóságnak megfelelőleg köteles előtűntetni.

Együttal minden ilyen jelentéséhez községenként elkülönített kimutatást köteles csatolni az azon hóban b. felszedett adó összegekről, és hátrálékban maradt tartozásokról.

7-er: Folyó évi novemberhó elejétől kezdve, köteles lesz, minden községi- és körjegyző egy külön iktató könyvet nyitni és abba külön bevezetni azon rendeletimet, a melyeket hátrálék kimutatások kíséretében, az illető, vagy más kir. adó hivatalok által, illetvek vagy egyébféle tartozások, vagy más községek által, adó tartozások fejében kimutatott összegek behajtása iránt adandok ki. Ezen iktató-könyvbe az illető hátrálékosok neve, a követelt összeg menysége és minősége, a hátráléki kimutatást kiállító kir. adó hivatal A., vagy B. jegyzék száma, vagy ha adó tartozás forog kérdésben, a hátráléki kimutatást kiállító idegen község adó főkönyvének tétel száma pontosan följegyeztessek. A tett intézkedés megtörtéttével pedig, ezen iktatókönyv elintézési rovata pontosan kitöltéssek illetvek a kivezetés szabályszerűleg eszközöltessék.

Ha legközelebbi körutam alkalmával ezen iktatókönyvet, egyik, vagy másik jegyzőnél megnyitva és rendesen vezetve nem találom; az illető bizton számíthat, a legszigorubb fegyelmi eljárás következményeire.

8-ör; Folyó októberhó 31-ik napjáig a kir. adó végrehajtók által felszámított és felszámítandó, úgy szintén az általok még teljesítendő árverések alkalmával felmerüendő, — az illető kir. adóhivatalok által községenként előírt és előirandó adó végrehajtási költségek az eddigi szabályok szerint lesznek a községi előljárásiagnak által beszédendő és az adószedési napijegyzék arra nyitott rovatában bevezetendők, és befizetési jegy mellett adó végrehajtási költség hátrálék, czim alatt befizetendők; mind addig míg az előírt végrehajtási költ-

ség hátrálékok egészben le nem törlesztetnek.

A folyó évi novemberhó 1-ső napjától kezdve, a községi előljárásiagnak által fogatosítandó adó végrehajtásoknál felmerüendő végrehajtási költségek, az eddigi végrehajtási költségekkel össze nem zavarva és azoktól teljesen elkülönítve lesznek beszédendő és elkönyvelendő az 1876-ik évi XV-ik t. cz. 57-ik §-a értelmében, a községi pénztár javára.

Elvárom és megkövetelem a községi előljárásiagnak különösen községi- és körjegyzőktől, hogy ezen általam előadott és megrendelt pontozatokat, a legnagyobb pontossággal, szigorúsággal, gyorsan és lelkiismeretesen teljesítendik. — Egy némely, e tekintetben már előttem ismeretes jegyzőnek különösen figyelmébe ajánlom, hogy a munka halmaz miatt, iv számra menő panaszos jelentésekkel hagyjon fel; mert tapasztalatom szerint, épen az ilyen panaszkodó egyének a leghanyagabbak. — A községi- és körjegyzőknél ismételve bebizonyult hanyagságot és mulasztást, tűrni semmi esetre sem fogok, s azoknak megtorlására épen úgy gondom leendő, mint a kötelességeiket pontosan teljesítő egyének megjutalmazására.

S.-a.-Ujhely, október 30. 1876.

BECSKE BÁLINT,
királyi adó felügyelő.

Elvek a kommunizmus s szocializmus köréből.

(Vége.)

A Fourieri társadalom elvei szerint a mostani városoknak, falvaknak el kellene tűnni a földszínéről s helyökbe ugynevezett phalanxoknak lépniök. Mindenik phalanx 1200—1800 emberből álljon, melyek a földmivelés s egyéb kereseti ágak gyakorlására egyesüljenek. Mindenik tag azt a munka ágat választja, mely neki legjobban tetszik. Minden phalanx csak egy óráig dolgozik ugyanazon tárgyban, ezáltal nemcsak a kedv tartatik meg, de a gyárak borzasztó következményei is elháríthatnak. Itt az ember megszűnik önző lenni, meg akkor, midőn meggyőződik afelől, hogy midőn az egésznek dolgozik, magáról is gondoskodik.

St. Simon és Owen minden magános sajátságot megakarnak szüntetni, mert ez torrása minden nyomornak, inségnek, magva az erkölcstelenségnek. Ekkor nem fog születni gazdag, szegény, a javak közösek levén, minden ember egyenlő lesz vagyoniilag.

Megakarják szüntetni az örökösödési jogot, s az emberi társaságot egy munkás egyesületté akarják alakítani, melyben semmi sem lehet az egyesé, hanem igen is az összességé. Az egyenlőséget szószerinti értelemben veszik, mert csak így válik előtők lehetségessé az, hogy az egyesek a közös jólét által az összességhez fűzessenek. Ez elmélet szerint minden birtok s tulajdon a közönségen alapszik. E közzgazdasági átalakulás a fennálló társadalmi rend megváltoztatásával lehetséges.

Louis Blanc zászlójára az egyenlőség s testvériség elvét tűzé ki, s létesítésére különféle elméleteket ajánl. Ő a tulajdonjog eszméjét nem veti félre, azt szükségesnek tartja, de óhajtja az oldalogos vérség örökösödésének megszüntetését,

s ezen esetben, a magzatok hiányában a község legyen örökös. A község az így nyert földet arra használná föl, hogy a birtoktalanságot segélje jövedelméből.

A szabadverseny ellensúlyozására ajánlja, hogy a kormány ruháztassék fel azon hatalommal, hogy az összes termelést vezesse. A nemzeti műipar főágaiban álladalmi műhelyeket állítson fel, hová szabadságában álljon mindenkinek bemenni dolgozni. Az ebből bejövő tiszta jövedelmet három egyenlő részre osztva, fordítsák a munkások, az elaggottak, betegek felsegélésére, s a harmadikon műszereket vegyenek. A tőkepenzesek is beléphetnek az álladalmi műhelybe, de ezek csak tőkésnek kamataival legyenek kénytelenítve beelégedni; s a nyereségben csak akkor oszthatnak, ha magok is, mint munkások szerepelnek. Tehát a szabadversenyt szabadversenyyel akarja elnyomatni.

A kereskedő kiküszöbölésére, ki csak a termeszto s fogyasztó kárára létezik, — ajánlja, hogy a termeszto magok állítsanak fel raktárakat.

Hogy az előállított javak miként osztassanak fel, erre nézve magok a kommunisták sincsenek egyenlő véleményen. S hogy a nézeteket csoportosíthassuk, Karvassy szerint a kommunistákat két iskolára kell osztanunk. Megkülönböztetjük ugyanazért az egészről a fél kommunistikus iskolát.

Mig az egész kommunistikus iskola a javak egyenlő felosztását akarja behozni, addig a fél arra nézve egy kis egyenlőtlenséget megenged, de csak olyat, mely az igazságosság elvein alapulna. Mig amott mindenkitől tekintet nélkül, testi erejére, hajlamaira egyenlő munkát kívánnak, melyet egy közösen felállítandó műhelyben végeznének; itt a jutalmak felosztásában nem a tökéletes egyenlőség, hanem az érdem tartatnék szem előtt. Minden tag munkájához aránylag részesítetnek a közszerepményből.

Hogy ki ossza el a javakat, arra nézve az egész comm. iskola egy igazgatóságot ajánl, mely a legérdemesebb s tudosabb egyénekből legyen összeállítva. Ezen igazgatóság a nép által ülésekben választassék. Ezen igazgatóság minden intézkedéseiben kell, hogy az egyenlőség elvéből induljon ki. Köteleztessék minden község, hogy terményét egy közös raktárba helyezze el, melyből

a felesleget, a kormány ntasítása szerint már raktárba tegyék.

Ez iskola még a családi életet is megtámadja, — szerintök a szülői hatalom kell, hogy megszüntessék, s minden községben egy nevelő-intézet legyen felállítva.

A communismus a társaságot a testvériség elvére akarja vinni, mi csak úgy lehetne, ha minden egyén érdekei öszhangzatba hozhatók. — A comm. birtokközösséget hirdet, magántulajdont tagadja meg, a családi életet megtámadja, s valóban akkor volna az emberiség erkölcsstelenebb, erőtlenebb, ha a comm. elveket követné.

Proudhon így nyilatkozik: a comm. esküdt ellene az egyéniségnek, személyi függetlenségnek, ellensége a műveltségnek, szabadságnak, tehát nem más, mint álomképlet.

(Vége köv.)

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

† Gyászír. Özveggy gróf Andrassy Károlyné szülőskei birtokán hol a szüreti napokat töltötte, tegnapelőtt rövid szenvedés után meghalt. A megboldogult grófné legnagyobb érdeme az: hogy oly három fiát adott a hazának, kiknek nevét büszkén említi minden igaz magyar, s akik közül, a mostani birodalmi kancellár magasodik ki, mint olyan, ki államférfiai bölcsesége és tapintata miatt egész Európa előtt kiváló becsülésben áll. A nemes grófnéban gyermekei, a legjobb leggondosabb anyát, megynék pedig, s általában az ország egy nemesen érző, tiszta kéblü honleányát veszté el. Béke hamvaira! Gyászjelentése így szól: Csikszentkirályi és Krasznahorkai gróf Andrassy Manó és neje gróf Pálffy Gabriella, gyermekeik: Géza; Irma, Etelka, Nathália és Sarolta; — gróf Andrassy Gyula, osztrákmagyar külügyér, és a felséges császáriháza minisztere, v. b. t. tanácsos, sat. sat. és neje gróf Kendeffy Katinka, gyermekeik: Tivadar, Ilona és Gyula; — gróf Andrassy Aladár és neje báró Wenheim Leontina, gyermekeik: Sándor és Mária szomorodott szívvel jelentik édes anyjuk illetőleg napjuk és nagyanyjuknak, néhai özveggy gróf Andrassy Károlynénak szül. Szapáry Etelka grófnének ő felsége a királyné palotahölgyének, csillag keresztet hölgynek, folyó 1876-ik évi november 10-én reggeli 2 órakor, életének 76-ik évében rövid betegség és a halotti szentségek áhitatos felvétele után történt gyászos kimúltat. A boldogultnak hült tetemei Szöllöskén beszenteltetvén. f. hó 15-én Terebesen fognak örök nyugalomra tétetni.

„Mért' hagyta el a kicsi berki lakot,
— Szólt lázasan — oh mire' látogatód
Te rém! ami éji tanyánkat?!
És mit fenyegetsz?... mit akarsz!? mi bajod!?
Elhagyjam-e nási szobánkat?!...
Oh távozz a siri hazába te el...
Nóm, lásd, nem ereszt, kebelére ölel.“

Most ébred, ijedve emelve fejét...
Rémülve tekint a szobába, ki, szét.
S ott... régi menyasszonya árnya...
Ki ront a szabadba, feledve nejét...
S im... ottan e szelleme várja.
Künn csendes az este, a táj csupa fény,
Bájlón csalogatja a szép tünemény...
* * *

„Oh jöszte velem, ide hű jegyesem...
Ölelni szívemre kitérve kezem
Jer, jer dobogó kebelemre.
Igy ni... ugye most nosza tánczra kelünk.“
„Oh jaj! szorul itt ni szívembe...“
„Menjünk oda át, minő fény van amott“
Mire oda érnek,.... az ifju halott.
* * *

Fodros, leheletszerű fellegen át,
Merengve tekint a hold a tanyát,
Mely fekszik a „néma berekbe“.
Bübáj teli fénye, s az alkonyi szél
Álmodva susog ugyan erről.
Halotti lepelben az ifju leány...
Szép termete megtörött... oly halavány.

Kazinczy Lajos.

Az engesztelő sz. mise áldozatok a megboldogult uradalmának egyházaiban f. hó 19-én fognak az egek urának bemutatni. Béke hamvaira!

A tél tegnap és tegnapelőtt teljes erővel beköszöntött, s a mezőseget csak nem egy láb vastagságú hóréteg takarja. A szegény nép veszi e kórán beállott újdonságot a leglehangoltabban, mert a fűtést a drága fával neki is megkellett kezdeni.

Ugy értesülünk: hogy Szegedy Mihály színtársulata Beregszászról jövő decemberhő elején városunkba érkezik. Bármilyen jó társulata legyen is Szegedynek rózsás jövővel nem kecsgethetjük. De így van ez ma mindenütt Magyarországon, s a színészet oly nagy számu intelligenciával bír városban is mint Kassa. csak tengődésre van kárthatva.

Nyilatkozat: Alulírott kijelentem: hogy a „Zemplén“ 42-ik számában S.-Patakról „egy jogász“ által irt czáfolat szerzője nem vagyok. Ezt az igazság kedvéért azon megjegyzéssel jelentem ki, hogy ezen felvilágosítással nem kívánok sem az „Egy jogász“ ur czáfolatával ellenkező nézetben lenni, — sem „Harangod“ ur ellen sorakozni. Tisztelettel maradtam a tekintetes Szerkesztő urnak alázatos szolgálja Kun Dániel, joghallgató.

(Beküldetett.) Irodalom történet dióhéjban. Irta: Tarnóczy Tivadar. Eljött az ősz, véle beköszöntött a dióérés ivadja is. Silány a termés, bányakódhatunk a meddő év terméketlensége felett. Meghalt a kertész Toldink, az irodalom történet fájának gondos ápolója, fanyar is a gyümölcs, melyet az vadul terem. — No meg az év is rozsvolt, nem nyújthatott minden silány ágnak életető nedvet. — Férget, üres a dió, melyet ily hajtásokról a busan lengő szellő önkébe sodor. Busan sohajthatunk fel ily áldás felett: átdalt uram, de nincs köszönet benne. — Toldy, Gyulai stb. dióhéjjal traktáltak bennünket a boldogabb időkben, most Tarnóczy F. dióhéjjakkal akarja csilapítani éhségünket. — Előtünk fekszik a szegény, sokat nyomorgatott irodalom történet egy új kiadása. — Nekünk itt e lap hasábjain nincs szándokunk a munka érdemleges bírálatába bocsátkozni, a szigorú kritika az illető helyen feladatát elfogja végezni. — Mi csak az ily dióhéjas munkák látásakor felmerülő gondolatunkat akarjuk nyilvánossá tenni. — Irodalom történet dióhéjban?!... különös eszme. — Hiszen Toldy F. Imre Sándor kézen forgó irodalom története is változatos kivonat?! — S nem is oly rengeteg tömeg, hogy óra hosszan kellene az avas leveleket végig lapozni, csak azért, hogy a rendszeres fonalat feltalálhassuk. — Tarnóczy dióhéjával, az áttekintést akarja megkönnyíteni. — S valóban ezt megkönnyíti. — De ha már a szerző a közép tanodai új terv szerint, az irodalmi oktatást akarja megkönnyíteni, azt terjedelmesebb, min-

Szin-csere,

vagy

Hecczből,

— Humoros elbeszélés. —

Irta: Farkas Bertalan.

* * *

Fityfity urnak még a tarkóját is kikefélté az inas. Salon-mässig állt a szoba közepén. Ha végig megyünk rajta, feje bubjától cipője sarkáig, következőképen találjuk: koponyája külső részén egy accuratus fiatal-paróka, mely úgy illett a ráncokban gazdag homlok fölé, mint odvas vén fa csucsára egy pár zölden feledett gally; a jó féle szürke tobák nagymérvű fogyasztásának duzzadó symptomái, mint valami neki-rozdásodott monopolum, bibircsekben dus orra terrenumán plaidiroztak; szürke szemei nyugtalanul mozogtak, az ezüstkeretű „zvikker“-barrikad mögött; jól-rosszul nőtt bajusza, a festészet előhaladtáról tanuskodott; félignyitott szájából a „Wagner-féle“ gyöngysor — mint vén oduból a fiók-banka — kifelé vágyólag kandikált ki; izgó-mozgó „Ádám-csutkája“ a plafond felé merészen hegyeskedő konok „fater-mörder“-ek közül igyekezett megugrani. Innen aztán lefelé, egész a lagirozott cipőig egy komoly feketeség következett; állott vala pedig az: egy fecske-farku frakk, egy fekete „pervien“ nadrág, s egy dupla-selyem melényből, ez utóbbin egy arany kerékkötő — pardon! óralánc tartotta a zsebben lüktető remontoire-t. Gondoljuk mindezekhez az alvág-tagokon ragyogó kitünő suszter-fabrikációkat, mikben a „tyuk-szem“ csak úgy lapult; s egész nagyuri „costume“-jében előállítottuk Bonifác urat.

— Ah, milyen szép a kedves atyus!
— Mily festőien áll ez a frakk!
— A nadrág, papa, a nadrág!
— A cipő, mintha csak lábára volna öntve!
— Ez a divatos „fater-mörder“!
— Ez az izletes frizura!

den tekintetbe
volna. — Az
s egyes műfaj
terjedt volna
kakkal, higye
általános isme
nel soha be n
net akár beve
szavai szerint
Mi Tarnóczy T
tunk.

Uj zene
nemzeti zene
kesztőségünk
mel. Polka f
Ára 50. kr.

A „Mag
következő ére
v e g: Gr.
magy. nagykö
mény Lajos.
genyev Iván.)
Az állatok ny
Maros-Vásárh
— Nemzeti
(Borúth Elem
vész reggelije
— Szőrejtve
Zichy Ferenc
követ. — De
pályanyertes
csérettel kité
Följárás a F
ményi-tér kö

Történe
nyúl a 14-ik
napjainkig,
ki nem aludt
Mátyás, a ma
nagykirály va
alkalmával z
utczáin. jelü
el a kebleke
kesíté a feke
ténelem, hog
dalaival hozt
csaltak-e szá
azok szeméi
női erényt si
A tizenhatod
hisz áll még

— Ez
— Ne
— Mé
A nyak
most Ludmil
— Ah,
Czilike
bike, azután
Csak
sergetyút.
Hűt
— Mé
hetünk; mon
papácska!

Repült
hullámzott a
ült az ajko
izgatottság;
örült táncz...
Bonifác
mint libatoll
verték lábár
Vesztet
Bonifác
nézni, s me
zugban, hon
közt spekulá
nyörüségeit
gavallért lát

Az öre
nálni, hogy
zsák“ módj
Paff!
lott le a mo
volt törve:
Fityfity
nem mai
Hirtelenében
macskamódr

den tekintetben bővebb könyvvel is megtehető volna. — Az így irt munka is ki v o n a t lenne; s egyes műfaj fejlődésének története ekkor sem terjedt volna kötetekre. — Ily dióhéj-szerű munkákkal higgye el a szerző, czélt nem ér. — Egy, általános ismereteket szerzett, művelt egyén, ilyen-nyel soha be nem elégszik. — Ez irodalom történetet akár bevezetés, akár befejezés (a szerző saját szavai szerint.) tehát tulajdon képen semmi. — Mi Tarnóczy Tivadar főgymn. tanártól jobbat várunk.

Uj zenemű. Táborosky és Parsch budapesti nemzeti zenemű kereskedésében megjelent és szerkesztőségünkhez beküldetett. „Unter freien Himmel“ Polka française. Irta: ifj. Farbach Fülöp. Ára 50. kr.

A „Magyarország és Nagyvilág“ 42. száma következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg: Gr. Zichy Ferencz, konstantinápolyi osztr. magy. nagykövet. — A nemzet gyásza. Költ. Kemény Lajos. — Egy boldogtalan nő. Beszély. (Turgenyev Iván.) Folyt. — Deák Ferencz síremléke. — Az állatok nyelvéről. — Tárczalevél. Vidéken. VIII. Maros-Vásárhely, Körös völgye Kolozsvár. (Porzó). — Nemzeti színház. (Nemo.) — Betyár idők. (Borúth Elemér.) Folyt. — Fiumei képek. — Művész reggelije. (F. J.) — Különl. — Sakkfeladvány. — Szerejtvény. — Szerk. üzen. — Rajzok: Gr. Zichy Ferencz, konstantinápolyi osztr. magy. nagykövet. — Deák Ferencz síremléke: Gerster Kálmán pályanyertes terve szerint. Schickedanz Albert díszesréttel kitüntetett tervezete. — Fiumei képek: Följárás a Frangepán kastélyába. Széniplác az Ürményi-tér közelében. — Művész reggelije.

Csarnok.

A dal hatásáról.

Kovács Jánostól.

Történeti költészetünk első maradványa visszanyúl a 14-ik századba, s innen szakadatlanul tart napjainkig, mi azt igazolja, hogy dalszeretettünk ki nem aludt a hosszú századok csapásai alatt sem. Mátyás, a magyar szív és elme szerint, való, igazi nagykirály választásakor, mint mai korteskedéseink alkalmával zeng, úgy zengett az ifjuság ajka Pest utcáin. Jélül, hogy akkor is dal tudatta, mi tölti el a kebleket. Kinizsi és Bátor harczain dal lelkesíté a fekete sereget. Vagy nem említi-e a történelem, hogy Cezinge, mint egy új Tyrtus csatadalaival hozta tüze Mátyás vitézeit? Vagy nem esaltak-e szánó könyveket már előbb is hagedüsek azok szeméből, kik Zách Klárában, a meggyalozott női erényt siraták panaszos dalaikban? Oh, igen. A tizenhatodik század ott van nemzeti gyászával; hisz áll még Mohács! Nem elég lett volna-e erről

— Ez a „zvikker“,
— Nem-e, valóságos dandy a papa!
— Még valaki belészeret!
A nyakkendőt az imént kifejejtették. — Ezt most Ludmilla tűzte fel.
— Ah, mily fesch!
Czilike igazított rajta egyet, azután meg Bibike, azután meg újra Miluska.
Csak úgy forgatták az öreget, mint valami sergetyüt.
Hogy ne, azért a szép három ruháért!
— Még csak a keztyűt, a pincset, — s mehetünk; mondák egyszerre. Mi „ganz fertig“ vagyunk papácska!

* * *

Repült a puder, remegett a „parfume“-ös lég; hullámzott a kebel, kaczagott a tekintet; mosolytült az ajkon, reszketett a lehelet; lágy érintés, izgatottság; fényözön, muzsika szó; felcsapó kedv, örült táncz... egy lábzan égő, eszeveszett chaosz...
Bonifác urral, majd úgy bánt a rohanó ár, mint libatollal a vihar... Kicsibe mult, hogy le nem verték lábáról.

Vesztett táncz az a walzer, az a polka...
Bonifác ur mind a mellett is szerette azt nézni, s meg-megbújt egy oszlop mellett, avagy zugban, honnan aztán, nagyokat nyelve, szivdobogás közt spekulált, ha a bál fényei felé (az atyus gyönyörűségeit kérem érteni) egy-egy többet ígérő gavallért látott közeledni.
Az öreg ur ilyenkor annyira kezdett kombinálni, hogy „gyöngé lábom“ álló állkapczái „papzsák“ módjára szétnyíltak.

Paff! A „Wagner“ gyöngyör csörömpölve hullott le a mozaik padozatra. — Az egyik rugó el volt törve: ez okozta a „malheur“-t.
Fityfity ur egészen elfeledte, hogy ő már nem mai „gyerek“. De hát ragadta a szégyen. Hirtelenében lekuporodott, s a „Wagnerkék“ után macskamódra kezdett kapkodni. Persze, ilyenkor

csak magáról is dalolni, ha más tárgyat nem hozott volna is a hit- és politikai villongás. De hisz ez még mind keves; annyi az önmagában tépelődő kedély; annyi a dalforrás e században, hogy könyveink vannak, s mennyi lesz még, ha, mint Balassa Bálint dalainak egy része, kikerül minden emlék sötét rejtekéből. Dalolt ez áruló és gazkorban siur és szegény, pap és világi. Mátray és Bartalus műveit kell csak megtekinteni, s látható lesz; minők valának azok a dallamok, melyeken e századi őseink a jó Timódi és mások dalait dudolgták. Hatásukat ez énekeknek ki kétnél, ha tudjuk, hogy ekkor czélzatosan is daloltak.

A tizenhetedik század sem áll pusztán, mutatják kurucz- és egyéb dalaink. Oh Rákóczy, kinek nevére lángolunk és sirvafakadunk, felhozzam-e nehéz küzdelmeidet? Nem, hisz beírva emléked minden jó magyar szívébe, s élni fog, míg egy romlatlan fia lesz e hazának; míg lelkeinkre hatása lesz csodás hatalmu dalodnak. De van-e, ki egy ily dalt hatás nélkül képzelhetne? Azt hiszem mindenkinek kedves az, s még azoknak is, kik nem tudják, hogy benne az egyesült két haza összes népeinek szívilága van egyesítve.

Mit mondjunk a tizennyolczadik századról? Oh, e század sötét emlékü a zemzetiségre nézve. mind addig, míg csalálmából föl nem ocsult, az ép ugy idegenen kapkodó, mint az ó-irodalmak penészvirágain ámulgoló magyar. Nem kell azonban gondolnunk, hogy ez elnemzetietlenedett kornak ne lettek volna saját dalai; mert ekkor is fölsongott az ifjaink és leányaink ajkain. De ott vannak dalosaink is végen e századnak; ott van Ányos, Kisfaludy Sándor, s a többi derék magvető, hogy elkészítsék utját századunknak, melynek elején már Kulesár István gyűjtögetni is kezdé népdalainkat. S hogy hatottak e dalok most is, mint előbb létük mutatja.

Századunkat kiválólag a fölvilágosodás korának szeretik nevezni, s méltán, bár mi ez elnevezésben egy kis önzést látunk, már csak azért is; mert a jelen a multon épül.

Nem tagadhatjuk azonban, hogy szellemi fejlődésünkkel mi magyarok is jóval túlhaladjuk, a már elsirolt korokat; de nem is lehet ez másként, haladnunk kell azon nemes czél felé, melyre az összes emberiség törekszik, magasztos hivatása szerint. Mindenütt nyüzsgés és forrongás. Ez lehet oka, hogy valamint most mindent jobban törekszünk értékesíteni korunk ivadja és igénye szerint; ugy a folyton keletkező, s elhaló műdalainkat is jobban tudjuk becsülni. Említsem-e ez állítás igazolására Erdélyi, Kriza, Bartalus, Füredy és mások népdalgűjteményeit, s azt az éber gondot, melylyel Arany Lászlón és Gyulain kívül annyian gyűjtögetik ó- és újabb dalainkat, melyek koronként felmerűnek, s tán csak azért, hogy mint ut mellett nyiló virágok

No lám, ha a „Wagnerkék“ nincsenek: aligha kerül így nyelvre a Fityfity család.
Még a falak is sugdosnak róluk.
— Ki légyen az a Fityfity Bonifác? — kérdezzék most Fipszky, Csutorásky és Böndöczy.
— Kétszáz ezer forintig áll.
— Pompás, lakonikus egy felelet, — gondolták magukban. Hatalmas egy felelet, akár kimondta.
Nem is kérdezősködtek többé, hanem mindhárman oda kacsintgattak, ahol az öreg egy pohár „lemonade“-t szörpölgetett az ijedség után.
Czilike, Bibike és Milike ott viritottak körülötte, mint három elhagyott virág kopasz domb oldalán. Senki sincs aki megszánja őket, s leszakítsa a dombról.

Pedig bizony már elkelve egy kis táncz. Mióta bejöttek még alig ugrottak egy párt.
„Oh, wie bitter!“ S most a papa „malheur“-je még inkább elrontott mindent. Ily skandalumnak történni! Most mindenki idegenkedik tőlök. — Az emberek összebúznak, sugnak, bugnak; feljök néznek s vigyorognak, kinevetik őket.

Igy sohajtoztak a Bonifác atyus gyönyörűségei, s nagyon kicsibe mult, hogy el nem tört nálók a „mécs.“

Fityfity ur pedig ezek hallatára irgalmatlan hosszukat nyelt a „lemonade“-ból.
Az ő „mécsé“ is majd eltört.
De hála a jókedv összes Istenének!
Három deli ifju repül az elhagyatottak vigaszára.

— Fipszky Viktor... Szabad kérem következő quadrillra?
— Kérem!
Cziczellével ellejtett Fipszky.
— Csutorásky Valér... Szabad kérem a következő quadrillra?
— Kérem!
Bibianával ellejtett Csutorásky.
Ludmillával meg ki más, mint — Böndöczy.
Bonifác ur, örömeiben majd elnyelte a poharat.
— Mily gyönyörű fiuk! csupa elegáncia mind-

gyönyörködtessenek egy darabig, s aztán elhervadni gyűjteményes könyvekbe kerüljenek, mint az emlékvirág?

Nem, hiszen tudják már ezek értékét mindazok, kik az emberiség szellemi arczképezéséhez értenek. Mint egy mély sohaj, vagy jelentős pillanat néma ajkkal is sokat mond: ugy nagy érték fekszik a nemzetek élő és divaton kívül levő dalaiban tehát dalainkban is; melyek elseje, hogy ki ajkán fakadt nem tudhatjuk; de a mondottak nyomán gyaníthatjuk, hogy az első magyar anya zengett már dalt, miket ma is dalól az édes anya jó tündéreként keble magzatának.

Bejártuk eddig a világ nevezetes népeinek dalhonzát, s láthattuk elmefuttatásunk vázlatos előadásából is, hogy vak csillagunkon, e földön, hol ember él és sziv dobogott, zengett a dal azon időtől fogva, mióta az emberi sziv oly hévvel verni képes, hogy szóképességével az ember annak érthető hangokban kifejezést adhatott; de észlelhettük azt is, hogy hatás nélkül nem igen hangzott el az ajak dalban nyilatkozó panasza, mint meglelte rokonszenvezőit a jó kedv dalárja. De hogy is ne; hisz a dal éltet ott, hol az életkedv hervadásnak indul; leikesít, hol a lelket kétség és csüggedés fogja el; s bátorságot áraszt ott, hol a küzdelmek kétes óráiban rettegés vagy félelem hatja át a küzdő szellemét. Vagy nem így van-e? Kérdjük meg csak azok szellemét, kik nemzetünk szent ügyéért szabadsági harczainkban örök babért érdemlő harczfiakként, az utolsók közt estek el. Vagy nem enyhül-e a dal édes balzsama által vérző és bánatos szívrünk, midőn magasztos hymnusokban felhangzik szentegyházainkban a dal; vagy midőn kedveseink kihűlt szívére az örökre elfedő hantokat takarjuk? Oh, a dal ereje nagy, s hatása oly nagyszerű, hogy ki azt minden nyilatkozataiban rajzolni akarná, kifogyna az időből. Emeli az a lelket, nemesebbé varázsolja szíveinket, s szellemünk előtt egy oly világot tár föl, mely csaknem teljesen ismeretlen azok előtt, kik szellemi képességüket a költészet melegével, s a dal gyöngyharmatával ápolgatni elfeledék, vagy tán nem akarák. Szenvedéssel jár a földi élet; mért ne enyhítenők hát ennek bajait, ha a dal elfeledtetni társasvigalmainknál a bajok özönét épen ugy, mint magányunk nehéz küzdelmeiben lecsillapítja a kebelvihart. Grün Anasztáz, a német nemzet legújabb költő-halottja egyik szép művében azt mondja: hogy addig szól itt a dal, míg a nap és a föld tündöklő gömbje himporával enyészni dől. Ha ez így van, min alig kételkedhetünk, kötelességünk megédesíteni földi életünket az által is, hogy daloljunk a hol csak körülményeink megengedik, s ahol erre szükségünk van. De daloljunk azért is; mert míg a szeretett össze békíti az embert, az emberrel, a polgárt a polgárral; addig a dal nemesíti társadalmi életünket, azon művelő hatásánál

ahárom. Kétségbe vonhatlan, hogy nagy uri családból, valók. Elárulja maguk tartása, föllépésük. Aztán meg azok a nemesi hangzású nevek!

Fityfity urnak csakugy ragyogtak a szemei. Na, de hiszen tudta ő azt, hogy előbb-utóbbig lesz.
— Hogy oda simul Czilike annak a szökének az oldalához! Bibike, ahoz a barnához! Milike is oda simul a magához...

Csupa gyönyörűség őket nézni!
nagyon könnyű az equilibriumot elveszteni. Bonifác ur „fecske farkostul“ végig nyult a „Wagnerkék“ mellett.

Ez volt aztán a pác! A pervieu nadrag „ócska bélése“ megtagadta a szolgálatot, — de meg hát a padozat is sima volt: s az öreg ugy nyújtzkodott mint valami fõbe koppintott varangy.

Egyszerre vésztojósó nyüzsgés támadt minden felé.

Azt hitték, hogy Bonifác urat legalább is a guta ütötte nyakon.

Czilike, Bibike s Milike sikoltva rohantak segegyre.

Igy aztán lábra állt az öreg.
De a skandalum! a skandalum!
Mily rengeteg sokat rontott ez a dicsfényen, mely a kepvés gyermekeket környezni kezdette. Az öreg ur balesete olyan „forró-víz“ forma volt a „fényes“ kisasszonyokra.

De hát tudja a manó, minden „pech“ mellett van valami „nem pech“

— Ki ez az öreg? kezdtek suttozni.

— Ki ez a szõke szépség? — kérdezte Fipszky Viktor.

— Ki ez a barna? — kérdezte Csutorásky Valér.

— Ki ez a se' nem szõke, se' nem barna? — kérdezte Böndöczy Laczi.

— Fityfity Bonifác — sugták az oszlopok.

— Fityfity Cziczelle — sugták az oszlopok.

— Fityfity Bibiana — sugták az oszlopok.

— Fityfity Ludmilla — sugták ismét az oszlopok.

(Folytatása köv.)

fogva, melylyel mindenkor és mindenha megóvja ifju korunkat, sok oly ferde lépéstől, melyre a férfuság tisztultabb nézeteivel, csak arczpirulva, vagy önváddal gondolhatunk. Harsogjon és zengjen a dal tehát ajkainkon a szabadban és mindenütt, hol fáj a szív, vagy hol lelkiünkre a szellemtünyítő unalom nehezedik kályhatermetével; daloljunk s műveljük erre képességünket; hisz oly szép és édes a dal, mint az édes anya áldó mosolya. Vagy kit nem ragad el, vagy gyönyörködtet egy Patti Adél, egy Donádia Bianka, a most Európa szerte ünnevelt műadalnoknő kedvesen folyó dalárja; vagy ki ne időzne szívesen budapesti népszínházunkban, midőn ott a kedvelt Blaháné népdalait hallgathatja? Ezek azt hiszem, kedvesek; mert hatnak; de azt is igazolják, hogy megérdemli a fáradságot minden időben az ének művelése, azon csaknem kipótólhatlan gyönyörélvezetért, melyet abból mérhetni. Műveljük tehát az éneket, s daloljunk, ha az itt említett vagy mellőzött előnyök miatt nem, azért mert a dal, mint egy költőnk szépen és igazán mondja, édes inger lesz addig, míg egy fiatal szív ver; de daloljunk azért is; mert ha tán a dal nem örök is, sirunkig kísér hol már nem bánt senki, s nem fáj semmi; azért, míg szép világunk tart, szeressük a dalt, daloljunk!

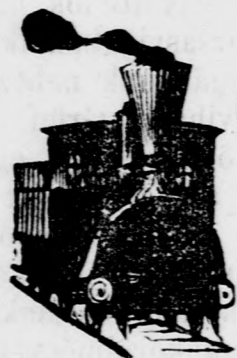
[Vége].

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Rováskelettel

Menetrend.

A magyar észak

magyar-gácsországi vasut

keleti és

szági vasut vonalain.

SZERENCs—M.-SZIGET.

(Egyszermind Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyház, Ungvár felé.)

Szerencs (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
S.-a.-Ujhely (eb.) } ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este.
Sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCs.

(Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé.)

M.-Sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 11 ó. 31 p. d. e.
S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 5 óra — délután 8 óra 30 p. reggel.
S.-a.-Ujhely (eb.) } ind. 5 óra 45 p. d. u. 9 óra 48 p. délel.
Szerencs (ebédlő) érk. 5 óra 48 p. este 11 óra 2 p. d. e.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(Egysz. Homonna, Mező-Laborez felé.)

S.-a.-Ujhely ind. 6 óra 9 p. este 8 ó. 57 p. reg.
L.-Mihályi (eb.) } érk. 6 óra 45 perc este 9 óra 33 p. d. e.
L.-Mihályi (eb.) } ind. 7 óra 15 perc este 9 óra 48 p. d. e.
Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborez felé.)

Kassa [ebédlő] indul 5 óra 11 p. reggel 1 óra 31 p. d. u.
L.-Mihályi [eb.] } érk. 7 óra 40 p. reggel 4 óra 10 p. d. u.
L.-Mihályi [eb.] } ind. 8 óra 20 p. reggel 4 óra 54 p. d. u.
S.-a.-Ujhely érk. 8 óra 56 p. reggel 5 óra 30 p. d. u.

Eolyó év juniushó 1-től fogva a magyarországi vonalon Legenye-Mihályi és homonna közt a 7. és 8. számú helyivonat fog hetenként háromszor és pedig: hétfőn, szerdán és pénteken közlekedni

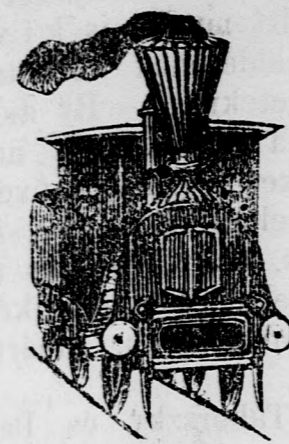
HOMONNA—LEGENYE-MIHÁLYI.

Homonna	elindulás	4 óra 18 perc reggel.
Órmező	"	4 " 48 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	4 " 5 " "
Nagymihály	"	5 " 40 " "
Bánóc	"	6 " 10 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	6 " 48 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 34 " "
Legenye-Mihályi	érkezés	7 " 50 " "
S.-a.-Ujhely	"	8 " 56 " "
Budapest	"	6 " 50 " este
Szigeth	"	9 " 38 " "
Kassa	"	12 " 22 " délután

LEGENYE-MIHÁLYI—HOMONNA.

Budapest	elindulás	7 " 30 " reggel.
Szigeth	"	7 " 14 " "
Kassa	"	1 " 40 " délután.
S.-a.-Ujhely	"	6 " 20 " este.
Legenye-Mihályi	"	7 " 30 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 50 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	8 " 44 " "
Bánóc	"	9 " 22 " "
Nagymihály	"	10 " 4 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	10 " 28 " "
Órmező	"	10 " 52 " "
Homonna	érkezés	11 " 19 " éjszak.

N e h é z k ó r t
(Epilepsiát) levél útján gyógyít, szakm orvos **Dr. Killisch**, Neustadt, Dresden (Szászország). **Több mint 8000 fényes gyógyeredmény.**

Első magyar

gácsországi v.

Hirdetmény.

Az alólirt igazgatóság ezennel köztudomásra hozza, miszerint a **Homonna-legenye-mihályi** vonalon hetenként háromszor közlekedő **7. és 8. sz.** vegyes vonat forgalma **f. hó 20-ával** további rendelkezésig beszüntetik. Bécs, 1876. év novemberhavában.

Az első magyar-gácsországi vasut igazgatósága.

9321. szám.

Hirdetmény.

Zemplénmegye közönsége részéről köztudomásúvá tétetik, hogy a gesztelyi hidvám — jövő 1877. évi január 1-től számított három évre — a folyó évi novemberhó 30-án délelőtt 9 órakor a helyszínen Gesztely község házánál nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni.

Melyhez a bérleti kívánók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az eddigi haszonbér 10 %-ját 290 frt készpénzben az árverés megkezdése előtt bánatpénzül letenni kötelesek lenednek; az árverés megtörténte után pedig a legtöbbet ígérő bérelő a bánatpénz összegét a haszonbéri összeg 1/4 részéig azonnal felpótolni köteleztetik; többiben a haszonbéri föltételek a megyei tisztu ügyész irodájában Sátoralja-Ujhelyben megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1876. november 11.

Matolai Etele,
alispán.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a t. cz. közönséget ezennel értesíteni: miszerint ujonnan berendezett **üveg, porcellan, tükör, lámpa és konyhaeszközök** kereskedésemet helyben fútcza Deutsch-féle házban megnyitottam.

Raktáromban mindennemű **porcellan és kőedény, éték, mosdó, kávé és thea terítékek, kávéházak és fogadóik részére szükséges cikkek, sima és szegletű, metszett és metszetlen üvegneműek, aranykeretű tükrök, függöny-párkányok, pipereasztalok, arany léczek, Ditmár-féle függő, saloni, asztali és konyha-lámpák, china-üzüst, alpacca, pákfong, — evőeszközök, vsszfűző-edények, mozsarak, gyertyatartók, vasalók, gőzmosó-kazánok, facsaró-gépek gazdag választékban és jutányos árban kaphatók.**

Midőn végül a t. cz. közönségnek még tudomására hozom hogy mindeunemű

ü v e g e s m u n k á t

gyorsan és pontosan elkészítetek.

Sátoralja-Ujhely, 1876. októberhóban,

kiváló tisztelettel

Szöllősy Sándor.

Árverési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet mindazon zálogtárgyakat: ezüst és aranyneműeket, órákat és értékpapirokat melyek f. é. augusztushó 1-sőjéig ki nem váltattak vagy meg nem hosszabbítottak: f. é. novemberhó 26-án d. u. 2 órakor intézeti helyiségében a kir. jegyző közbejöttével nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetése mellett el fogja adni.

Sátoralja, 1876. október. 31.

Az igazgatóság.

Előfizet
Egész évre 6
Félévre 3
Negyedévre 1
Községeknek
nak egész
Bérmertlen le
mert kezekből
Kéziratok
vis
Egyes szám á
A nyilt-térbe
mond sor

Elvek a c

Nevezet
szocialis m
szocialisticus
örökösödési j
azt ajánlja, h
szerzett javak
valaki a szer
felosztassanak
aránylagos ré
mely részvény
De visz
összes társas
felruházni, m
tatnék vagy
csakis a társa
nosságot: —
ha az egyén a
gát. Továbbá
igy szervezett
kielégítésére
állithatok elő
szellemi kiké
Ami po
communismus
szerint külön
A szab
teni, de hogy
más szellemi
ugynevezett a
ideiglenes bé
lismus megsz
badságot elő
háboru helyét
vezet, a béké
niök, mert cs
dogság előm
beri erkölcsö
rendszer által
Pr oud
alatti működé
az igazi dem
mányra nincs
más, mint me
biráskodási h
ménye az ana
hol az egyén
semmiféle kor
Eszmény
centralisatió
közélet, mely
látja.
St. Si
tekinti, mint
érésére nem
anyagi ember
ajánl. Korun
érzelem a né
megszüntette
Miután
röviden vázo
szineztek, lás
A com
got, mivel be
és fejlődést e
Az előtt egy
közönség tők

fogva, melylyel mindenkor és mindenha megóvja ifju korunkat, sok oly ferde lépéstől, melyre a férfúság tisztultabb nézeteivel, csak arczpirulva, vagy önváddal gondolhatunk. Harsogjon és zengjen a dal tehát ajkainkon a szabadban és mindenütt, hol fáj a szív, vagy hol lelkünkre a szellemtunyító unalom nehezedik kályhatermetével; daloljunk s műveljük erre képességünket; hisz oly szép és édes a dal, mint az édes anya áldó mosolya. Vagy kit nem ragad el, vagy gyönyörködtet egy Patti Adél, egy Donádia Bianka, a most Európa szerte ünnepelelt műdalnoknő kedvesen folyó dalárja; vagy ki ne időzzen szívesen budapesti népszínházunkban, midőn ott a kedvelt Blaháné népdalait hallgathatja? Ezek azt hiszem, kedvesek; mert hatnak; de azt is igazolják, hogy megérdemli a fáradságot minden időben az ének művelése, azon csaknem kipótólhatlan gyönyörrelvezetért, melyet abból mérhetni. Műveljük tehát az éneket, s daloljunk, ha az itt említett vagy mellőzött előnyök miatt nem, azért mert a dal, mint egy költőnk szépen és igazán mondja, édes inger lesz addig, míg egy fiatal szív ver; de daloljunk azért is; mert ha tán a dal nem örök is, sirunkig kísér hol már nem bánt senki, s nem fáj semmi; azért, míg szép világunk tart, szeressük a dalt, daloljunk!

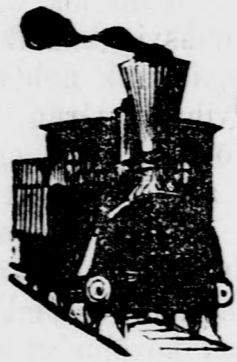
[Vége].

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Rózsákérem

Menetrend.

A magyar észak keleti és

magyar-gácsországi vasut vonalain.

SZERENCs—M.-SZIGET.

(Egyszersmind Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyház, Ungvár felé.)

Szerencs (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u. S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u. ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este. Sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCs.

(Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé.)

M.-Sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 11 ó. 31 p. d. e. S.-a.-Ujhely (eb.) } érk. 5 óra — délután 8 óra 30 p. reggel. ind. 5 óra 45 p. d. u. 9 óra 48 p. délel. Szerecs (ebédlő) érk. 5 óra 48 p. este 11 óra 2 p. d. e.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(Egysz. Homonna, Mező-Laborez felé.)

S.-a.-Ujhely ind. 6 óra 9 p. este 8 ó. 57 p. reg. L.-Mihályi (eb.) } érk. 6 óra 45 perc este 9 óra 33 p. d. e. ind. 8 óra 15 perc este 9 óra 48 p. d. e. Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborez felé.)

Kassa [ebédlő] indul 5 óra 11 p. reggel 1 óra 31 p. d. u. L.-Mihályi [eb.] } érk. 7 óra 40 p. reggel 4 óra 10 p. d. u. ind. 8 óra 20 p. reggel 4 óra 54 p. d. u. S.-a.-Ujhely érk. 8 óra 56 p. reggel 5 óra 30 p. d. u.

Eolyó év juniusból 1-től fogva a magyarországi vonalon Legenye-Mihályi és homonna közt a 7. és 8. számú helyivonat fog hetenként háromszor és pedig: hétfőn, szerdán és pénteken közlekedni

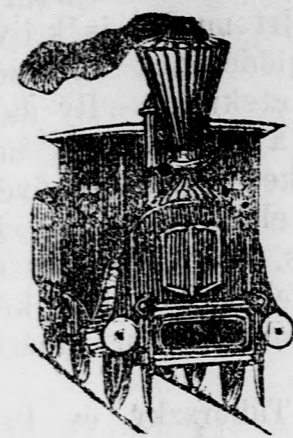
HOMONNA—LEGENYE-MIHÁLYI.

Homonna	elindulás	4 óra 18 perc reggel.
Órmező	"	4 " 48 " "
Nátáfalva [Megállóhely]	"	4 " 5 " "
Nagymihály	"	5 " 40 " "
Bánóc	"	6 " 10 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	6 " 48 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 34 " "
Legenye-Mihályi	érkezés	7 " 50 " "
S.-a.-Ujhely	"	8 " 56 " "
Budapest	"	6 " 50 " este
Szigeth	"	9 " 38 " "
Kassa	"	12 " 22 " délután

LEGENYE-MIHÁLYI—HOMONNA.

Budapest	elindulás	7 " 30 " reggel.
Szigeth	"	7 " 14 " "
Kassa	"	1 " 40 " délután.
S.-a.-Ujhely	"	6 " 20 " este.
Legenye-Mihályi	"	7 " 30 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 50 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	8 " 44 " "
Bánóc	"	9 " 22 " "
Nagymihály	"	10 " 4 " "
Nátáfalva [Megállóhely]	"	10 " 28 " "
Órmező	"	10 " 52 " "
Homonna	érkezés	11 " 19 " éjszak.

N e h é z k ó r t
(Epilepsiát) levél útján gyógyít, szakm orvos **Dr. Killisch**, Neustadt, Dresden (Szászország). **Több mint 3000 fényes gyógyeredmény.**

Első magyar

gácsországi v.

Hirdetmény.

Az alóliirt igazgatóság ezennel köztudomásra hozza, miszerint a **Homonna-legenye-mihályi** vonalon hetenként háromszor közlekedő **7. és 8. sz.** vegyes vonat forgalma **f. hó 20-ával** további rendelkezésig beszüntetik. Bécs, 1876. év novemberhavában.

Az első magyar-gácsországi vasut igazgatósága.

9321. szám.

Hirdetmény.

Zemplénmegye közönsége részéről köztudomásúvá tétetik, hogy a gesztelyi hidvám — jövő 1877. évi január 1-től számított három évre — a folyó évi novemberhó 30-án délelőtt 9 órakor a helyszínén Gesztely község házában nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adatni.

Melyhez a bérleti kívánók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az eddigi haszonbér 10 %-ját 290 frt készpénzben az árverés megkezdése előtt bántatpénzül letenni kötelesek lenednek; az árverés megtörténte után pedig a legtöbbet ígérő bérő a bántatpénz összegét a haszonbéri összeg 1/4 részéig azonnal felpótolni köteleztetik; többiben a haszonbéri föltételek a megyei tisztu ügyész irodájában Sátoralja-Ujhelyben megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1876. november 11.

Matolai Etele,
alispán.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a t. cz. közönséget ezennel értesíteni: miszerint ujonnan berendezett **üveg, porcellan, tükör, lámpa és konyhaeszközök** kereskedésemet helyben fúteza Deutsch-féle házban megnyitottam.

Raktáromban mindennemű **porcellan és kőedény, éték, mosdó, kávé és thea terítékek,** kávéházak és fogadók részére szükséges cikkek, **sima és szegletű, metszett és metszetlen üveg neműek, aranykeretű tükrök, függöny-párkányok, pipereasztalok,** arany léczek, **Ditmár-féle** függő, saloni, asztali és konyha-lámpák, **china-ézüst, alpacca, pákfong,** — evőeszközök, vsszfőző-edények, mozsarak, gyertyatartók, vasalók, gőzmosó-kazánok, facsaró-gépek gazdag választékban és jutányos árban kaphatók.

Midőn végül a t. cz. közönségnek még tudomására hozom hogy mindennemű

üveges munkát

gyorsan és pontosan elkészítetek.

Sátoralja-Ujhely, 1876. októberhóban,

kiváló tisztelettel

Szöllősy Sándor.

Árverési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet mindazon zálogtárgyakat: ezüst és arany neműeket, órákat és értékpapirokat melyek f. é. augusztushó 1-sőjéig ki nem váltattak vagy meg nem hosszabbítottak: f. é. novemberhó 26-án d. u. 2 órakor intézeti helyiségében a kir. jegyző közbejöttével nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetése mellett el fogja adni.

Sátoralja, 1876. október. 31.

Az igazgatóság.

Előfizet
Egész évre 6
Félévre 3
Negyedévre 1
Közsegeknek
nak egész
Bérmertlen le
mert kezékből
Kéziratok
vis
Egyes szám á
A nyilt-térbe
mond sor

Elvek a c

Nevezet
s o c z i a l i s m
s o c z i a l i s t i c u s
örökösödési j
azt ajánlja, h
szerzett javak
valaki a szer
felosztassanak
aránylagos ré
mely részvény
De visz
összes társas
felruházni, m
tatnék vagy
csakis a társa
nosságot: —
ha az egyén a
gát. Továbbá
igy szervezett
kielégítésére
állíthatok elő
szellemi kiké
Ami po
communismus
szerint külön
A szab
teni, de hogy
más szellemi
ugynevezett a
ideiglenes bé
lismus megszü
badságot előá
háboru helyét
vezet, a béké
niök, mert cs
dogság előm
beri erkölcsö
rendszer által
Proud
alatti működé
az igazi dem
mánya nincs
más, mint me
biráskodási h
ménye az ana
hol az egyén
semmiféle kor
Eszmény
cenzuralisatió
közélet, mely
látja.
St. Si
tekinti, mint
érésére nem
anyagi ember
ajánl. Korunk
érzelem a né
megszüntette
Miután
röviden vázo
színeztük, lás
A com
got, mivel be
és fejlődést e
Az előtt egye
közönség tők